

Lc 13,10-17

^{13:10} Ngày sabát kia, Đức Giê-su giảng dạy trong hội đường.

^{13:11} Ở đó, có một phụ nữ bị quỷ ám làm cho tàn tật đã mười tám năm. Lưng bà còng hẳn xuống và bà không thể nào đứng thẳng lên được.

^{13:12} Trong thấy bà, Đức Giê-su gọi lại và bảo: "Này bà, bà đã được giải thoát khỏi tật nguyên!"

^{13:13} Rồi Người đặt tay trên bà, tức khắc bà đứng thẳng lên được và tôn vinh Thiên Chúa.

^{13:14} Ông trưởng hội đường tức tối vì Đức Giê-su đã chữa bệnh vào ngày sabát. Ông lên tiếng nói với đám đông rằng: "Đã có sáu ngày phải làm việc, thì đến mà xin chữa bệnh những ngày đó, đừng có đến vào ngày sabát!"

^{13:15} Chúa đáp: "Những kẻ đạo đức giả kia! Thế ngày sabát, ai trong các người lại không cởi dây, dắt bò lừa rồi máng cỏ đi uống nước?"

^{13:16} Còn bà này là con cháu ông Áp-ra-ham, bị Xatan trói buộc đã mười tám năm nay, thì chẳng lẽ lại không được cởi xiềng xích đó trong ngày sabát sao?"

^{13:17} Nghe Người nói thế, tất cả những kẻ chống đối Người lấy làm xấu hổ, còn toàn thể đám đông thì vui mừng vì mọi việc hiển hách Người đã thực hiện.

CHÚA ĐƯỢC TÔN VINH

Ở đó, có một phụ nữ bị quỷ ám làm cho tàn tật đã mười tám năm (...) Trong thấy bà, Đức Giê-su gọi lại và bảo: "Này bà, bà đã được giải thoát khỏi tật nguyên." (Lc 13,11-12)

Suy niệm: Khi nói đến ma quỷ, người ta thường hình dung chúng với hình thù quái dị, tựa như những loài quái thú gớm ghiếc. Vì thế, người đàn bà với cái lưng còng kỳ dị này, cũng bị người ta gán cho nguyên nhân "quỷ ám." Như thế thì không công bằng với người phụ nữ đáng thương này chút nào. Với Đức Giê-su thì khác, dù bà không van xin, nhưng vừa trông thấy bà, Ngài đã gọi bà lại và chữa lành cho bà. Ngài không thể để bà phải chịu cơn bệnh quái ác ấy hành hạ thêm một giây phút nào, kể cả việc Ngài chữa bệnh trong ngày Sa-bát cho dù việc đó làm có cho viên trưởng hội đường chống đối. Bài Tin Mừng kết thúc thật có hậu, khi người đàn bà đứng thẳng được như người bình thường, cất tiếng tôn vinh Thiên Chúa; những kẻ chống đối Ngài thì xấu hổ, vì tỏ ra thiếu lòng nhân với người chị em của mình.

Mời Bạn: Có thể bạn và tôi không phải mang những tật nguyên, chúng ta hãy tạ ơn Chúa. Mời bạn cũng hãy có cái nhìn thông cảm với người khuyết tật chung quanh, cũng như có thái độ tích cực khi gặp những khó khăn. Bởi chính lúc đó lại là lúc Thiên Chúa được tôn vinh. Bạn có nhận ra điều đó không?

Chia sẻ: Khi bị bệnh hoạn tật nguyên, bạn làm gì để Chúa được tôn vinh?

Sống Lời Chúa: Thăm viếng và tận tình giúp đỡ những người không may, để cảm nhận tình Chúa thương ta.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, Chúa Cha được tôn vinh trong cuộc Khổ nạn của Chúa. Xin cho chúng con biết can đảm đón nhận những khốn khó, để Chúa Cha được tôn vinh. Amen.*